

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 13 stycznia 2011 r.

ZW/0714/02/11

Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Pracownicy Państw. Miast

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 grudnia 2011 r., dotyczące przedłożenia opinii nt. obywatelskiego projektu ustawy: **o zmianie ustawy o ochronie przyrody** w załączeniu, uprzejmie przesyłamy uwagi otrzymane z województw: dolnośląskiego, podlaskiego, opolskiego i mazowieckiego.

Z wyrazami szacunku

/-/ Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura ZWRP

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz. ....
Data wpływu 13 - 07 - 2011

Odpowiedź z woj. dolnośląskiego.

W odpowiedzi na emaila przesłanego przez Biuro Związku Województw RP do Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego a przesłanego przez Wydział Środowiska do Dolnośląskiego Zespołu Parków Krajobrazowych z prośbą o zajęcie stanowiska w sprawie proponowanych zmian w ustawie o ochronie przyrody, działając w imieniu DZPK przedkładam stanowisko.

Według naszej oceny proponowane zmiany w obywatelskim projekcie zmiany ustawy o ochronie przyrody w części dotyczącej zmiany zapisów ustawy w kwestii tworzenia i zmiany granic parku narodowego zasługuje na poparcie i a proponowane zmiany powinny wejść w życie. Zmiana polegająca na konieczności uzyskania opinii a nie jak to jest dotychczas uzgodnienia zainteresowanych samorządów temacie tworzenia lub zmiany granic parku narodowego jest korzystna i przyczyni się do skuteczniejszej realizacji strategii i planów w odniesieniu do najwyższej formy ochrony przyrody jaką jest Park Krajobrazowy.

Takie zmiany powinny także nastąpić w kwestii tworzenia Parków Krajobrazowych, gdyż dzisiaj obowiązujący zapis o obowiązku uzyskania uzgodnienia a nie opinii tak jak jest to w przypadku parku narodowego (co właśnie proponuje zmienić obywatelski projekt zmiany ustawy) praktycznie zatrzymał w całym kraju proces tworzenia a nawet powiększania parków krajobrazowych.

Natomiast w kwestii zmiany zapisów ustawy co do procedury powoływania i odwoływania dyrektorów parków narodowych naszym zdaniem powinno to się odbywać po uzyskaniu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Czy zmiana dyrektora parku narodowego mogła by nastąpić tak jak to proponuje obywatelski projekt zmiany ustawy tylko i wyłącznie na podstawie art. 52 i 53 ustawy KP jest kwestią do dyskusji ,gdyż dyrektor jest sobą powoływaną przez Ministra, który odpowiada za realizację określonych planów i polityk Rządu. Zastosowanie tylko i wyłącznie możliwości zastosowania Art 52 i 53 może to utrudnić.

Piotr Śnigucki Dyrektor Dolnośląskiego Zespołu Parków Krajobrazowych

ZARZĄD
WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia stycznia 2011 r.

DIS.V.7614-7/10

Pan
Bogdan Ciepielewski
Biuro Związku Województw RP

Po zapoznaniu się z nadesłanym *obywatelskim projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Druk nr 3727)* wyrażam zdecydowany sprzeciw wobec złożonych przez Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej propozycji zmiany uregulowań prawnych w zakresie tworzenia parku narodowego, zmiany jego granic lub likwidacji – zmiana art. 10 ust. 2 *ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zm.).

Samorząd Województwa Podlaskiego w formie stanowiska Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 23 sierpnia 2010 r. wyraził swoje zaniepokojenie działaniami prowadzonymi przez organizacje ekologiczne i kampanią zbierania podpisów w ramach obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej pod projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody, w którym do utworzenia lub poszerzenia parku narodowego nie będzie potrzebna zgoda samorządów. Nie bez znaczenia jest też fakt, iż powyższa inicjatywa organizacji ekologicznych zbiegła się w czasie z prowadzonymi przez Ministra Środowiska działaniami w zakresie powiększenia obszaru Białowieckiego Parku Narodowego. Z tego względu pomysł organizacji ekologicznych wydaje się zupełnie nieracjonalny, wręcz niszczący dotychczasowe osiągnięcia demokracji polskiej zagwarantowane w Konstytucji RP i ideę dialogu społecznego, poszukiwania porozumienia pomiędzy administracją rządową a samorządami lokalnymi jako gospodarzami tego terenu. Obecny system prawny zmusza do poszukiwania porozumienia, które jest najlepszą formą trwałego rozwiązywania konfliktów i zmiany nastawienia mieszkańców do konieczności ochrony najcenniejszych walorów przyrodniczych.

Uważamy, że działania ochronne powinny być oparte na zasadzie zrównoważonego rozwoju, tj. zapewnić właściwą ochronę najcenniejszych fragmentów przyrody polskiej i zagwarantować jednocześnie właściwe warunki życia społeczności lokalnych, a eliminowanie samorządów lokalnych z procesów decyzyjnych w dziedzinie ochrony przyrody jest krokiem w niewłaściwym kierunku.

Stanowisko naszego samorządu podzielili marszałkowie innych województw przyjmując na posiedzeniu Konwentu Marszałków Województw RP w dniu 14 października 2010 r. stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Podstawą kreowanej przez Rząd Polski polityki ekologicznej państwa jest właśnie zasada zrównoważonego rozwoju. Stąd też pogląd wyrażony zarówno przez Samorząd Województwa Podlaskiego, jak i Konwent Marszałków Województw RP, podzielił także

Główny Konserwator Przyrody – Pan Janusz Zalewski w piśmie z dnia 2 listopada 2010 r. (zn: DOPpn-075-2/52451/10/WH) skierowanym do Pana Adama Struzika – Przewodniczącego Konwentu Marszałków RP Mazowsze 2010. W piśmie tym czytamy: „(...) W procesie tworzenia parków narodowych niezwykle ważna jest zatem współpraca jednostek samorządu terytorialnego z administracją rządową. Decyzje o utworzeniu lub powiększeniu parku narodowego muszą uwzględniać zarówno potrzeby ochrony przyrody, jak i potrzeby lokalnych społeczności. Tym samym mieszkańcy powinni mieć wpływ na decyzje ich dotyczące. Prowadzony dialog, poprzez ukazywanie korzyści wynikających z lokalizacji form ochrony przyrody na danym terenie, pozwala na wypracowanie rozwiązań satysfakcjonujących zainteresowane strony (...)”.

Uważamy, że jest to właściwe podejście do realizowania ochrony przyrody i takie podejście powinno być utrzymane. Nie możemy się zgodzić, iż zaproponowana przez Obywatelski Komitet Inicjatywy Ustawodawczej zmiana uregulowań prawnych w zakresie tworzenia parków narodowych jest odzwierciedleniem głosów całego społeczeństwa. To samorząd lokalny jako reprezentant ogółu obywateli ze swego terenu, dobrze zna potrzeby swoich mieszkańców i chce, aby w realizacji zadań rządowych były one uwzględniane.

Reasumując powyższe podtrzymujemy ww. stanowiska i jesteśmy zdecydowanie przeciwni wobec inicjatywy wyeliminowania z zapisów ustawy o ochronie przyrody konieczności uzgadniania z właściwymi miejscowo organami uchwałodawczymi jednostek samorządu terytorialnego utworzenia lub zmiany granic parku narodowego, a tym samym ograniczenia roli samorządów w tym procesie.

DOŚ.V.AT.613-28/10/11

Opole, 2011-01-04

Sz.P
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

W nawiązaniu do przesłanego do zaopiniowania obywatelskiego projektu ustawy: *o zmianie ustawy o ochronie przyrody* podtrzymuję poparcie stanowiska Konwentu Marszałków Województw RP z dnia 14 października 2010r. *przeciwko eliminowaniu samorządów lokalnych z procesów decyzyjnych w dziedzinie ochrony przyrody.*

Konwent Marszałków uważa, że jedyną drogą do rzeczywistego rozwiązywania nawet najtrudniejszych problemów społecznych jest kompromis oparty na dialogu, który buduje standardy społeczeństwa obywatelskiego. Dotyczy to również problemów i konfliktów związanych z ochroną przyrody, w tym z powoływaniem nowych parków narodowych. W związku z czym nie można odbierać prawa, samorządom i mieszkańcom danego obszaru, decydowania o swoich losach.

Z poważaniem

Otrzymują:
1. adresat
2. a/a

OR.OP.IV/BH/0724.4-87/10

Warszawa, 10 stycznia 2011 r.

Nr Kanc.:

E-MAIL

Pan

Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura

Związku Województw RP

W nawiązaniu do prośby o zaopiniowanie obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody (druk nr 3727), Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego niniejszym zgłasza swoje uwagi.

Konwent Marszałków Województw RP w dniu 14 października 2010 r. przyjął stanowisko przeciwko eliminowaniu samorządów lokalnych z procesów decyzyjnych w dziedzinie ochrony przyrody. Stanowisko to przedstawia punkt widzenia samorządów na możliwość wyłączenia lub osłabienia pozycji w ramach procesów decyzyjnych dotyczących ochrony przyrody. Propozycja zmiany art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2008 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) osłabia pozycję samorządów lokalnych w procesach decyzyjnych dotyczących utworzenia, zmiany granic bądź likwidacji parków narodowych. Wyeliminowanie samorządów z ww. procesów decyzyjnych dokonuje się poprzez wprowadzenie pojęcia „zaopiniowania” w miejsce dotychczasowego pojęcia „uzgodnienia”, które wymagane jest od jednostek samorządu terytorialnego w sprawie projektów rozporządzeń stanowiących o parkach narodowych. Zaopiniowanie nie jest wiążące prawnie dla ww. projektów rozporządzeń.

Parki narodowe są dobrem ogólnonarodowym, a nawet międzynarodowym w świetle prawa. Faktycznie są zaś bezcennym dobrem całej planety, włączając w to wszystkie żyjące stworzenia.

Samorząd terytorialny jako przedstawiciel swoich społeczności powinien posiadać pełne prawa decydowania o ich losie. Należy zaznaczyć, iż konstytucyjnie wskazane zadania publiczne samorządów służące zaspokajaniu potrzeb wspólnoty samorządowej nie są ograniczone wyłącznie do gruntów będących ich (samorządów) własnością.

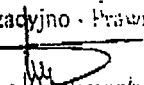
Uważamy, iż lokalizacja parków narodowych na obszarze działania samorządów terytorialnych bardzo podnosi ich znaczenie i prestiż. Każdy samorząd terytorialny powinien, naszym zdaniem, przychylnie odnosić się oraz urzeczywistniać idee szeroko pojętej ochrony przyrody, rozumianej jako ochrona dziedzictwa regionalnego, narodowego i ogólnoludzkiego. Krzywdzące jest więc ogólne traktowanie samorządów terytorialnych jako potencjalnych przeciwników ochrony dziedzictwa przyrodniczego. W takim bowiem świetle stawiane są samorzady w uzasadnieniu szczegółowym do projektu zmiany ustawy o ochronie przyrody. Należy zaznaczyć, iż proces uzgadniania z samorządami dotyczy także potencjalnej likwidacji lub zmiany granic parków narodowych.

Powyższa zmiana art. 10 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody podważa więc podstawy samorządności polskiej, która jest szczególnym osiągnięciem przemian ustrojowych w naszym kraju oraz jednym z filarów współczesnej demokracji.

Pozytywnie opiniujemy propozycję drugiej zmiany w ustawie o ochronie przyrody, dotyczącej art. 101 ust. 2a.

Zastępca Dyrektora Departamentu
ds. Organizacyjno - Prawnych

Tamara Boronowska

Sprawę prowadzi:
Borond Héj
tel. (22) 59 79 229
e-mail: b.hej@mazovia.pl

Pracownik Specjalista
10-31 M
Borond Héj